

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 41741-03-16 כ' נ' מ'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט בן שלו

ע.כ.

תובע

נגד

M.M

נתבעת

בעניין הקטין: O.M

2

החלטה

3

4 1. בקשה המשיבה, אם הקטין, לביטולו של צו עיכוב יציאה מהארץ שהוצא בעניינו של קטין,
5 ילד 13.10.11 (להלן גם: "המבקשת" או "האם").

6

7 2. לצד בקשה זו מונחות גם בקשת אב הקטין להוספת ראיות כמו גם בקשת האם לפסיקת
8 הוצאות מחיה (להלן גם "המשיב" או "האב").

9

10 3. השתלשלות העניינים הדיונית הצריכה לעניינו היא זו:

11

12 א. ביום 17.7.14 הגישה האם, אזרחית X X X, תובענה בבית משפט זה להצהרה לפיה
13 המשיב הוא אביו של הקטין. כבר עתה יצוין, כי התובענה מצויה בשלבים מתקדמים,
14 בוצעה בדיקת רקמות, ואין מחלוקת לפיה המשיב הוא אמנם אביו של הקטין (עמ' 4,
15 שורות 19-20 ועמ' 6 שורה 27 לפרוטוקול הדיון בתובענה שלפני, מיום 18.4.16).

16

17 ב. ביום 20.3.16 הגיש המשיב, אזרח ישראלי, תובענה למשמורת הקטין. בין היתר, נטען
18 בתובענה כי האב והאם שמרו על קשר גם לאחר פרידתם, האב תמך כספית במקרים
19 שונים באם, שהגיעה ארצה, ככל הנראה בחודשים האחרונים, וחיה בביתו של האב. על
20 פי הטענות שפורטו, נוכח התנהלותה ומצבה הרפואי של האם, אי התייצבותה לביצוע
21 בדיקת רקמות שנקבעה בתובענה שהיא עצמה הגישה, חשש לשלמו של הקטין וכוונתה
22 המוצהרת של האם לעזוב את הארץ, הוגשה התובענה.

23

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 41741-03-16 כ' נ' מ'

תיק חיצוני:

- 1 ג. לצד התובענה בדבר משמורת הקטין, הוגשה גם בקשה למתן צו עיכוב יציאה מן הארץ
2 כנגדו. לאחר שהאב הפקיד ערובות שנקבעו, ניתן ביום 20.3.16 צו לעיכוב יציאתו של
3 הקטין מהארץ, בשים לב להוראות סעיפים 15 ו- 18 לחוק הכשרות המשפטית
4 והאפוטרופסות, התשכ"ב – 1962 (להלן: "חוק הכשרות").
5
- 6 ד. ביום 11.4.16 הוגשה בקשת האב למשמורת זמנית על הקטין, ומנגד, הוגשה בקשת
7 האם לביטולו של צו עיכוב היציאה מן הארץ.
8
- 9 ה. נקבע דיון במעמד הצדדים ליום 18.4.16, שבמהלכו לא הגיעו הצדדים לכלל הבנות
10 וניתנה לצדדים אפשרות לסכם טענותיהם בכתב.
11
- 12 ו. לאחר הדיון הוגשו, בין היתר, שתי בקשות נוספות הקשורות לענייננו: האחת, בקשת
13 האב מיום 1.5.16 לצירוף ראיות נוספות; השניה – בקשת האם מיום 3.5.16 לפסיקת
14 הוצאות מחיה. ניתנה לצדדים זכות להשיב לבקשות אלה.
15
- 16 4. בין טענות האם, לעניין הבקשה לביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ: גם האם וגם הקטין הם
17 אזרחי ותושבי X X X; מעמד הקבע שלהם בארץ איננו מוסדר; המבקשת חוותה אלימות
18 קשה מצד המשיב ושוכנה על ידו בתנאי מחיה בלתי אפשריים, אשר חייבה אותה להימלט
19 עם הקטין למקלט לנשים נפגעות אלימות (אותו עזבה) כמו גם להגיש תלונה במשטרה,
20 וסכנת חיים בו היא מצויה מצד המבקש, החפץ לפגוע בה; אין למבקשת כל אפשרות
21 להתקיים בישראל נוכח מעמדה; חזקת הגיל הרך מחייבת שהיית הקטין עם האם; טענה
22 שעלתה רק בעקבות הדיון במעמד הצדדים היא טענה בדבר פורום בלתי נאות להידרש
23 לתובענת המשמורת.
24
- 25 5. לענייננו יובהר, כי המבקשת איננה מכחישה את רצונה לעזוב את הארץ עם הקטין. לא
26 ראיתי שהוצעה כל בטוחה מצידה, שתאפשר קיום קשר עימה ועם הקטין כמו גם אפשרות
27 לניהול הליך המשמורת כהלכתו והבטחת ביצועו, לרבות כל תוצאה פוטנציאלית של הליך
28 שכזה.
29
- 30 6. תמצית טענות האב: האב מכחיש כל טענה בדבר אלימות; האב מציין כי האם נעה ונדה
31 ללא מקום מושב עיקרי באירופה עם הקטין והוא ערך מאמצים של ממש על מנת לסייע לה

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 41741-03-16 כ' נ' מ'

תיק ח'צוני:

- 1 לנסות ולהשתקע בארץ עם בנם המשותף, לטובתם הם ; מצבה הרפואי כפי שפורט
2 בסיכומים, של האם, מעלה חשש לשלומו של הקטין ; האב מבהיר כי אין דבר אשר ימנע
3 מהאם לעזוב את הארץ עם הקטין, ובאופן זה ינותק הקשר בינו ובין הקטין באופן שחשש
4 כבד מונח לעניין פוטנציאל הקשר בינו ובין בנו ; האב אף הציע לסייע ולתמוך כספית, גם
5 בתקופת הביניים של ניהול ההליך.
6
- 7 .7. לאחר שהוגשה היום התשובה האחרונה לבקשות שפורטו לעיל, הגיעה עת ההכרעה. עיינתי
8 בכלל כתבי הטענות, על צרופותיהם, ושמעתי את הצדדים. שוכנעתי, כי אין מקום בשלב זה
9 לביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ בעניינו של הקטין. אפרט טעמי.
10
- 11 .8. אין מחלוקת, כאמור, בדבר אבהותו של המשיב על הקטין. זו היתה כוונתה המוצהרת של
12 האם עת הגישה היא עצמה את תובענת האבהות בעניינו של האב (תובענה, אותה ביקשה
13 למחוק רק עתה, משנוכחה כי הוגשה בעניינו של הקטין תובענה למשמורת וניתן צו עיכוב
14 יציאה מן הארץ בעניינו). בנסיבות אלה, ובמיוחד משהקטין מצוי בארץ ואין למעשה אף
15 מחלוקת של ממש כי במסגרת השהייה בארץ שהו המבקשת והקטין – בנם המשותף –
16 במחיצת האב, במדור שארגן עבורם האב. סעיף 14 לחוק הכשרות מבהיר כי גם האב- ולא
17 רק האם – הוא אפוטרופוסו הטבעי של הבן. בנסיבות אלה, עת התעוררה מחלוקת בין
18 ההורים- ותהא לכך הסיבה אשר תהא - סעיפים 15 ו - 18 לחוק הכשרות המשפטית
19 והאפוטרופוסות מורים אותנו מפורשות, כי בכל עניין הקשור לאפוטרופוסות על הקטין על
20 ההורים לפעול בהסכמה, ובהיעדר הסכמה וכל עוד אין עסקין בעניין שאינו סובל דיחוי, לא
21 רשאי הורה אחד לעשות דין לעצמו, שכן הסמכות להידרש למחלוקת נתונה לבית המשפט
22 (השוו: סעיף 19 לחוק הכשרות).
23
- 24 .9. תכליתו של צו עיכוב היציאה מן הארץ בעניינו של קטין, היא למנוע מהורה אחד לעשות דין
25 עצמי בדרך של הוצאת הבן המשותף מן הארץ. בעניינו – אין מחלוקת שזו אמנם כוונת
26 האם ; אין מחלוקת גם כי האם, אזרחית XXXX, איננה חפצה לשוב ארצה. בנסיבות אלה,
27 ועת לא הוצגו למעשה כל בטוחות מתאימות להבטחת שובו של הקטין ארצה, במקרה
28 הצורך וככל שתתקבלנה הכרעות שיפוטיות מתאימות, הרי שבוודאי שכל עוד אף לא
29 הוכרעה תובענת המשמורת, אין מקום לעת הזו לבטל את הצו ולהותיר באופן זה לכל
30 הפחות את האב אל מול שוקת שבורה.
31

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 41741-03-16 כ' נ' מ'

תיק ח'צוני:

10. לעניין טענות האם בדבר סכנה מצידו של האב. גם אם אניח, כי אלה אמנם פני הדברים, הרי שהאם עצמה זכתה לטיפול ולהגנה מטעם רשויות המדינה. האם שולבה במקלט לנשים נפגעות אלימות ממנו בחרה לצאת (וסביר להניח כי יכולה היא לפנות בשנית לקבלת עזרה מתאימה, במידת הצורך); משטרת ישראל – היא האמונה על בטחון הציבור (ובכלל זה לא רק אזרחי המדינה בלבד) וחזקה שתפעל בהתאם גם בעניינינו; האם אף מקבלת ייצוג משפטי מטעם מדינת מוצאה וחזקה כי באי כוחה פועלים כמיטב חכמתם גם להידרש לסוגיות הנטענות מצד האם. בנסיבות אלה, אין יכולה טענה זו להצדיק, כשלעצמה, ביטולו של צו עיכוב היציאה מן הארץ בעניינינו של הקטין בטרם הוכרעו הסוגיות העיקריות שעל המדוכה.
11. באשר לטענת פורום לא נאות. אין בטענה זו ממש, משני טעמים: האחד, האב עצמו הוא אזרח ישראלי כך שלא ראיתי מניעה מניהול תובענתו בבית משפט זה. זאת ועוד – למעשה, לכל הפחות מזה חודשים מספר ועוד בטרם הוגשה תובענת האב, מצויים הן האב, הן האם והן הקטין בישראל, בפועל. השני – האם עצמה בחרה להגיש את תביעתה להכיר באבהותו של המשיב – בבית משפט זה; תובענה שעודנה מתנהלת ובמסגרתה כבר הוגשה חוות דעת רפואית ונתקבלו תוצאות בדיקת רקמות. בעצם הגשת התובענה בבית משפט זה, הכירה גם האם בנאותות הפורום ואין כל מקום לאפשר לאם – ולו דיונית – להתכחש להכרה זו עתה.
12. באשר לשאלת מעמדה של האם, הרי שעת מנוהלים הליכים משפטיים הקשורים עם משמורתו של הקטין, ברי כי האם ובאי כוחה ישכילו להסדיר את המסגרת המשפטית המתאימה אל מול הרשויות המוסמכות, ככל ששאלת שהייתה לעת הזו בתחומי המדינה צריכה הסדרה. כך או אחרת נוכח ההנמקות לעיל אין בכך כדי לשמש כהצדקה מספקת להעמיד את טובתו של הקטין (היא השאלה העיקרית הצריכה הכרעה, בין היתר כשבמשמורתו עסקינן), בסיכון דיוני מיותר נוכח החשש שמא יוצא מן הארץ לבלי שוב.
13. לטענות הצדדים, ביחס לטובת הקטין בקשר עם משמורתו (לרבות טענות בדבר מצב האם, מצב האב כמו גם לחזקת הגיל הרך), יכול ויהא משקל, כמובן, בכל הקשור עם ההכרעה בתובענת המשמורת. אולם לעת הזו, ובשלבם טרומיים אלה, אין להן נפקות של ממש בשאלה האם יש לבטל את צו עיכוב היציאה מן הארץ בעניין הקטין ותוך השמה פוטנציאלית לאל של האפשרות לבסס קשר יציב בין האב ובין הקטין כמו גם האפשרות לנהל להלכה ולמעשה את ההליך; הליך שתוצאות הסופית תהא הכרעה בשאלות מתחום הקשר שבין הקטין ובין שני הוריו.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 41741-03-16 כ' נ' מ'

תיק ח'צוני:

- 1
2 14. מכאן לשתי הבקשות הנוספות.
3
4 א. מסקנתי לעיל נתקבלה ללא הידרשות לראיות נוספות שביקש האב להציג כך שהלכה
5 למעשה, בגדרי הבקשה לביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ, עסקינן בבקשה שהתייתרה.
6
7 ב. באשר לבקשה לפסיקת הוצאות מחייה. עת אין מחלוקת שהקטין הוא בנו של המבקש,
8 ועת דומה כי אין מחלוקת בדבר מצבה המיוחד של האם, אין כל מניעה שתוגש תובענה
9 מתאימה בדבר מזונות למשל, בלוויית כל בקשה מתאימה לסעד זמני. בנסיבות אלה,
10 אין מקום להידרש לבקשה לפסיקת הוצאות מחייה בגדרי תובענה למשמורת (השוו,
11 למשל: תקנה 258 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984). לפיכך, הבקשה
12 נמחקת, מבלי שיהא בכך כדי לגרוע מזכותה של המבקשת לפעול לעניין זה כהבנתה על
13 דרך הגשת תובענה נפרדת.
14
15 בשולי הדברים ובהקשר זה יצוין, כי טוב יעשו הן האב והן האם, לו יגיעו להסדר כלשהו
16 אשר יאפשר קיומם של האם והקטין בכבוד כל עת ניהולם של ההליכים שלפני,
17 ובמיוחד עת עניינם של ההליכים הוא משמורתו של הקטין. בהקשר זה חזקה כי באי
18 כוחם ישכילו להידבר ולנסות להגיע לפתרון קונקרטי.
19
20 15. סיכומם של דברים –
21 א. צו עיכוב היציאה מן הארץ יוותר על כנו לעת הזו ועד לכל החלטה אחרת. אין בכך כדי
22 למנוע מן המבקשת להציע בטוחות מתאימות לניהולו של ההליך העיקרי שלפני
23 ולהבטחת הקשר שבין האב ובין הקטין.
24 ב. הבקשה להוספת ראיות בגדרי הליך עיכוב היציאה מן הארץ, התייתרה והיא נמחקת
25 בזה, מבלי לגרוע מזכות האב לבקש להציג ראיות בגדרי ההליך העיקרי ובהתאם לדין.
26 ג. הבקשה לפסיקת הוצאות מחייה נמחקת, מבלי לגרוע מזכות האם והקטין להגיש כל
27 תובענה מתאימה, כהבנתם, בהליך נפרד.
28 בנסיבות העניין המיוחדות, איני עושה צו להוצאות.
29 המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים ללא דיחוי.
30 המשך דיון בתובענה העיקרית במועד הקבוע, יום 22.6.16.
31

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 41741-03-16 כ' נ' מ'

תיק חיצוני:

1

ניתנה היום, ג' אייר תשע"ו, 11 מאי 2016, בהעדר הצדדים.

2

בן שלום, שופט

3

4

5

הלתיים סגורות